

چکیده

کشاورزی مهمترین بخش اقتصادی در ایران است که به حد زیادی به آب و هوا وابسته است. آثار تغییر اقلیم جهانی بر بخش کشاورزی ایران در سال‌های اخیر از اهمیت بیشتری برخوردار شده است. استان گیلان یکی از استان‌های شمالی ایران است که در سال‌های اخیر با شرایط تغییرات اقلیم، بخصوص، خشکسالی و کم‌آبی مواجه شده است. این مسئله، محدودیت‌ها و آثار منفی بسیار زیادی را برای کشاورزان گیلانی در پی داشته است. این در حالی است که بخش اعظمی از مزارع گیلان، تحت کشت برنج بوده و برای تولید یک کیلوگرم محصول برنج، دو تا سه برابر، بیشتر از سایر غلات به آب آبیاری، نیاز می‌باشد. آمارها نشان می‌دهد که استان گیلان در آینده با بحران‌های خشکسالی و کم‌آبی‌های شدیدی روبرو خواهد شد و این مسئله بیش از هر چیز بر تولید برنج تاثیر خواهد گذاشت. تحقیق حاضر به بررسی نگرش شالیکاران شهرستان رشت درباره تغییر اقلیم و راهکارهای سازگاری آن‌ها می‌پردازد. این تحقیق از نوع توصیفی - همبستگی است و ابزار اصلی گردآوری داده‌ها، پرسشنامه می‌باشد. جامعه آماری تحقیق، شالیکاران شهرستان رشت می‌باشند. تعداد ۳۸۲ نفر از این شالیکاران با استفاده از روش نمونه‌گیری طبقه‌ای تناسبی انتخاب شد. نتایج حاصله با استفاده از نرم‌افزار SPSS در دو بخش توصیفی و استنباطی مورد ارزیابی قرار گرفت. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی (فراوانی، درصد، میانگین، انحراف معیار، ماکزیمم و مینیمم) و آمار استنباطی (ضرایب همبستگی اسپیرمن، پیرسون، اتا) استفاده گردید. نتایج به دست آمده نشان داد که بین سن، سطح سواد و سابقه شالیکاری با نوع نگرش رابطه معنی داری وجود ندارد اما بین نوع مالکیت زمین، نوع منبع آب، درآمد سالانه و اندازه مزرعه با نوع نگرش ارتباط وجود دارد. همینطور در مورد روش‌های سازگاری، بین سن، سابقه کشاورزی و اندازه مزرعه با روش سازگاری در برابر تغییرات اقلیم رابطه وجود ندارد اما بین سطح سواد، نوع منبع آب، نوع مالکیت و درآمد کل شالیکاران با روش‌های سازگاری‌شان رابطه وجود دارد.

کلمات کلیدی: تغییر اقلیم، نگرش، سازگاری.